

Sygn. akt VI U 459/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania **R. B. (1)**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 28 grudnia 2012 r. znak (...)

w sprawie: **R. B. (1)**

przeciwko: **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

Oddziałowi w B.

o składki

oddala odwołanie.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 459/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 grudnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. określił ubezpieczonemu R. B. (1) wysokość należności z tytułu składek za okres od listopada 2002 roku do czerwca 2004 roku, w tym: na ubezpieczenie społeczne w kwocie 1146, 73 złotych oraz należne odsetki w kwocie 1354 złotych, na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 456, 71 złotych oraz należne odsetki w kwocie 524 złotych, na Fundusz Pracy w kwocie 100, 80 złotych oraz należne odsetki w kwocie 116 złotych.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na treść przepisu art. 47 i 48 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) i wskazał, iż odwołujący w okresie objętym wydaną decyzją podlegał obowiązkowi ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, zatem jest zobowiązany do opłacenia należnych składek. W związku z niedopełnieniem ustawowego obowiązku przez ubezpieczonego złożenia deklaracji rozliczeniowych za okres objęty decyzją na koncie płatnika składek dokonany został wymiar składek z urzędu w wysokości określonej w decyzji.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, który wniósł o zmianę wydanej decyzji.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż w spornym okresie czasu nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej z uwagi na jej zawieszenie.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Nadto pozwany wskazał, iż kwestia podlegania odwołującego ubezpieczeniom społecznym w kwestionowanym okresie podlegała ocenie w postępowaniu o sygn. VIU 2958/10, w którym Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 21 października 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. orzekł, iż ubezpieczony R. B. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (- tj. ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, wypadkowym) z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w następujących okresach: od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2002 roku oraz od dnia 23 marca 2004 roku do nadal.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na przepisy art. 6 ust. 1 pkt. 5, art. 12 ust.1 oraz art. 13 ust.4 ustawy z dnia 13 października 1998 o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku nr 161, poz. 1278) i wskazał, iż po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, wobec braku reakcji ubezpieczonego na pisma zobowiązujące go do przedłożenia dokumentów potwierdzających fakt podlegania ustawodawstwu niemieckiemu, pozwany ustalił, iż z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2002 roku oraz od dnia 23 marca 2004 roku do nadal ubezpieczony podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Odwołanie ubezpieczonego od powyższej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 29 czerwca 2011 roku wydanym w sprawie VIU 2958/10. Apelacja wniesiona przez ubezpieczonego od powyższego wyroku została oddalona wyrokiem wydanym przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w dniu 21 lutego 2012 roku w sprawie III AUa 1281/11.

- dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 29 czerwca 2011 roku k. 57 akt sądowych VIU 2958/10, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 lutego 2012 roku k. 85 akt sądowych III AUa 1281/11.

Przedstawione dowody były podstawą ustalenia powyższego stanu faktycznego, ponieważ nie zawierają sprzeczności, wzajemnie się uzupełniają, tworzą spójną logiczną całość, ich wiarygodność nie została zakwestionowana przez organ rentowy.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 ust. 1 pkt.2,4,5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 roku1 , poz. 827) obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym podlegają osoby wykonujące pracę nakładczą, prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą oraz osoby wykonujący pracę na podstawie umowy zlecenia.

Na podstawie przepisu art. 13 pkt.4 w/w ustawy: obowiązek ubezpieczenia osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą istnieje od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

W przedmiotowej sprawie nie było kwestionowanym , iż ubezpieczony w okresie objętym wydaną decyzją podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 366 k.p.c. wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia między tymi samymi stronami. Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe (art. 365 § 1 k.p.c.). Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę jest więc związany rozstrzygnięciem jakie zapadło w poprzednim postępowaniu

dotyczącym ubezpieczonego (por. wyroki SN z dnia 3 lipca 2001 r., II UKN 462/00, OSNP 2003/7/184; z dnia 18 lutego 2003 r., II UK 139/02, OSNP 2004/7/128 i z dnia 6 stycznia 2009 r., I UK 209/08, OSNP 2010/13-14/173). Skoro zostało prawomocnie przesądzone, iż ubezpieczony podlegał w spornych okresach obowiązkowi ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, należało określić z tego tytułu wysokość należnych składek w tym okresie, zatem wydana przez pozwany organ rentowy decyzja jest prawidłowa.

Na marginesie zaznaczyć należy, iż odwołujący w niniejszym procesie postępowaniu, wbrew ogólnym regułom dowodzenia, nie przedłożył żadnych dowodów potwierdzających fakt opłacenia składek za miesiące wskazane przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie R. B. nie zasługiwało na uwzględnienie i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Janusz Madej